

Naar der dernæst spørges om den Myndighed, der burde *uddele Bevillingerne*, vil det næppe findes tilstrækkelig betryggende at overlade Uddelingen til administrative Embedsmænd, og at overlade den kommunale Forsamling som saadan dette i sit Væsen rent administrative. Hvert vilde for det første være i Strid med den ovenfremhævede Tanke, at den, der sætter Antallet, ikke ogsaa bør besætte Pladserne; men det vilde ogsaa bringe Kommunalpolitik ind i et Forhold, hvor den ikke hører hjemme. Den bevilgende Myndighed burde formentlig dannes som et Nævn, sammensat dels under Hensyn til, at Staten paa dette Omraade har Interesser at varetage, særlig af politimæssig Natur, dels til, at det folkevalgte Element dog bør være det overvejende i Nævnet, fremgaaet ved Valg af Kommunalbestyrelsen i eller udenfor dens Kreds.

Ved den saaledes antydede Ordning, som nærmere vil blive omtalt ved Gennemgangen af Forslagets Paragraffer, tror Kommissionen, at Ulemperne ved Monopol-systemet i saa væsentlig Grad ere imødegaaede, at det maa anbefales under disse Former at forblive ved Beværternæringens Bundethed.

II.

Alkoholfri Beværtning¹⁾.

Den nøje Forening af Beværtning og Udsækning af stærke Drikke, som præger vor nuværende Lovgivning, er formentlig en af dens største Svagheder paa det heromhandlede Omraade. Den alkoholfri Beværtning er et ganske nødvendigt Led i Bestræbelserne for større Ædruelighed, og, særlig i Byer, hvor mange daglig nødes til at indtage deres Maaltider paa Beværtninger, er det i høj Grad vigtigt, at alkoholfri Beværtninger ligge let for Haanden.

Den sidste Næringskommission fraraadede den Frihed til Oprettelse af alkoholfri Beværtninger, som det Ingerslevske Lovforslag af 1891 indeholdt. Man nærede Frygt for, at det skulde blive politimæssigt ugørligt at holde Alkoholen ude fra de saaledes oprettede Beværtninger, og denne Frygt har præget alle senere Forslag, der alle have gjort den alkoholfri Beværternæring til en Bevillingssag.

Der er nu ogsaa en stærk Opfordring til paa dette Punkt at gaa frem med Forsigtighed; thi hvis det virkelig efter Indførelsen af Frihed viste sig, at de oprettede Beværtnings alkoholfri Karakter ikke kunde opretholdes, var den indførte Antalsbegrænsning af de alkoholskænkende Beværtninger med det samme gjort illusorisk.

Imidlertid kan der ikke ses bort fra, at der siden 1891 efterhaanden har udviklet sig en offentlig Mening paa dette Punkt, som i høj Grad vil understøtte Bestræbelserne for at opretholde Forretningernes alkoholfri Karakter, og desuden er Frygten for de politimæssige Vanskeligheder vistnok kun berettiget, hvis man tænker sig den nuværende Lovgivnings i saa Henseende mangelfulde Politibestemmelser bibeholdt. De nuværende Lovbestemmelser om Næringsovertrædelser ere ikke indrettede paa alkoholfri Beværtninger; men med Forholdsregler som de i Forslagets §§ 17, 18 og 44 omhandlede mener man, at alkoholfri Beværternæring kan trives i Frihed her i Landet ligesom andetsteds.

For Institutionens egen Skyld bør det tilraades at gaa strengt til Værks mod Overtrædelser, og ved Lovens Bestemmelser bør det søges indprentet Borgerne, at uden det faste Forsæt at ville holde sin Beværtning fuldkommen fri for Alkohol nytter det ikke at slaa ind paa den Næringsvej.

I Betragtning af det særligt ønskelige i, at denne Næringsvej maa kunne trives, har man ikke alene ment, at den fri Konkurrence her burde øve sine ansprende Virkninger, men man har anset det for rigtigt endog at gaa et Skridt videre i Næringsfrihed end Loven af 1857 og tillade den alkoholfri Beværternærings Forening med andre Næringer. Det økonomiske Rygstød, saadanne Beværtninger herved ville kunne opnå, i Forbindelse med, at Alkoholfriheden ikke er taget bogstaveligt, idet man har tilladt Alkohol under Øllets Skattegrænse, giver større Haab om disse Forretningers Trivsel, end man ellers kunde have.

1) Bilag: England S. 7—10; Sverig S. 48, 86, 95; Tyskland S. 107; Svejts S. 115; Norge S. 145; Holland S. 180.